

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Agenda Dioecesis Paderbornensis Rituali Romano accommodata

Hermann Werner <Paderborn, Bischof>

Nevhvsii, 1687

De modo absolvendi à suspensione vel interdicto extra vel intra
Sacramentalem confessionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36005

Mox sedet, & cooperto capite dicit.

Dominus noster Jesus Christus te absolvat, & ego te, autoritate ipsius, & sanctissimi Domini nostri Papæ, (vel Reverendissimi Episcopi N. vel talis superioris N.) mihi commissâ absolvo te à vinculo excommunicationis, in quam incurristi (vel incurrisse declaratus es) propter tale factum, (vel talem causam N.) & restituo te communioni & unitati fidelium, & sanctis Sacramentis Ecclesiæ In nomine Patris ✠ & Filij & Spiritus sancti.

Quod si Sacerdoti nulla sit à superiori præscripta forma, nec sibi mandatum, ut in forma ecclesiæ communi, vel consueta absolvat, tunc nihilominus pro rei gravitate prædictam cæremoniam & preces adhibeat: At vero, si res non fuerit adeo gravis, absolvere poterit, dicens:

Dominus noster Jesus Christus te absolvat: & ego autoritate ipsius, & Sanctissimi Domini nostri Papæ, (si à Papa sit deligatus, alias Reverendissimi Domini Episcopi, vel talis superioris) mihi concessâ, absolvo te &c. ut supra.

In foro autem interiori confessarius habens facultatem absolvendi excommunicatum, absolvat, juxta formam communem, supra. præscriptam, in absolutione Sacramentali.

Ritus absolvendi excommunicatum jam mortuum.

SI quis excommunicatus ex hac vita discedens dederit signum contritionis, ne ecclesiasticâ careat sepultura, sed Ecclesiæ suffragijs, quatenus fieri potest, adjuvetur, absolvi potest, hoc modo.

Si corpus nondum sepultum fuerit, verberetur, & absolvatur, ut infra, deinde absolutum in loco Sacro sepeliatur.

Si verò fuerit sepultum in loco profano, si commodè fieri poterit, exhumabitur, & eodem modo verberabitur, & post absolutionem in loco sacro sepeliatur: sed si commodè exhumari non potest, locus sepulturæ verberetur, postea absolvatur.

Quod si in loco sacro sit sepultus, non exhumabitur, sed verberabitur sepulchrum. Dum autem corpus sive sepulturam verberat, Sacerdos dicat antiph. Exultabunt Domino ossa humiliata. Ps. Miserere mei Deus &c. quo finito absolvatur dicendo Auctoritate mihi concessâ, ego te absolvo à vinculo excommunicationis, quam incurristi (vel incurrisse declaratus es) propter tale factum, & restituo te communioni fidelium.

In nomine Patris ✠ & Filij, & Spiritus sancti Amen. Deinde dicetur psalm. De profundis. in fine Requiem æternam dona ei Domine ✠. Et lux perpetua &c.

Kyrie eleyson Christe eleyson Kyrie eleyson Pater noster. V. Et ne nos inducas intentationem. R. Sed libera nos à malo. V. à porta inferi R. Erue Domine animam ejus. Requiescat in pace. R. Amen.

V. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus &c.

Dominus vobis cum R. & cum Spiritu tuo.

Oremus.

DA quæsumus Domine, animæ famuli tui, quem excommunicationis sententia constrinxerat, refrigerij sedem, quietis beatitudinem, & superni luminis claritatem, Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

De modo absolvendi à suspensione, vel interdicto, extra vel intra

Sacramentalem confessionem.

SI Sacerdoti sit commissâ facultas, absolvendi aliquem à suspensione, vel interdicto, quamvis nulla verba sint præcipuè determinatâ, uti poterit hac formula.

Pœnitens dicat Confiteor &c. Sac. Misereatur &c. Indulgentiam &c.

Deinde.

Auctoritate mihi à N. traditâ, ego te absolvo à vinculo suspensionis (vel interdicti) quam (vel quod) propter tale factum (vel causam) incurristi (vel incurrisse

currisse declaratus es. In nomine Patris ✠ & Filij, & Spiritus sancti. Amen.

Si vero confessario, sive in foro conscientie, sive extra data est potestas dispensandi super irregularitate, tunc, postquam abolverit à peccatis, addat consequenter.

Et eadem auctoritate dispensa tecum super irregularitate (*vel si sint plures*, irregularitatibus) in quam, (vel in quas) ob talem (vel tales causas) NN, incurristi, & habilem te reddo, & restituo te executioni ordinum & officiorum tuorum. In nomine Patris ✠ & Filij & Spiritus sancti. Amen.

Si nullum habeat ordinem, dicatur. Habilem reddo te ad omnes ordines suscipiendos, vel etiam ad alia, juxta tenorem mandati.

Quod si necesse sit titulum beneficii restituere, & fructus malè perceptos, condonare, subjungit.

Et restituo tibi titulum beneficii (vel in plurali.) & condono tibi fructus malè perceptos In nomine Patris &c.

Advertat autem Sacerdos, ne ullo modo facultatis suæ terminos excedat.

DE SANCTISSIMO EUCCHARISTIÆ SACRAMENTO

OMnibus quidem Ecclesiæ Catholicæ Sacramentis religiosè sanctèq; tractandis magna ac diligens cura adhibenda est; sed præcipuè in administrando ac suscipiendo sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento, quo nihil dignius, nihil sanctius, & admirabilius habet Ecclesia Dei; cum in eo contineatur præcipuum & maximum Dei donum, & ipsemet omnis sanctitatis & gratiæ fons, auctorq; Christus Dominus.

Parochus igitur summum studium in eo ponat, ut cum ipse venerabile hoc Sacramentum, qua decet, reverentia, debitoq; cultu tractet, custodiat, & administret; tum etiam populus sibi commissus id religiosè colat, sanctè, frequenterq; suscipiat, præsertim in majoribus anni solemnitatibus.

Ideo populum sæpius admonebit, qua præparatione, & quanta animi religione ac pietate, & humili etiam mundoq; corporis habitu ad tam divinum Sacramentum debeat accedere: ut præmissâ Sacramentali confessione, omnes, saltem à media nocte, jejuni, & utroq; genu flexo, Sacramentum humiliter adorent, ac reverenter suscipiant, viri, quantum fieri potest, à mulieribus separati. Ut vero ad frequentiorè communionem suavius & efficacius suos inducat non facile nec importunè extra quatuor majora festa exiget aut admittet nummos confessionales.

Moneantur præterea Communicantes, ut sumpto Sacramento non statim ab Ecclesia discedant, aut colloquantur, nec statim vagis oculis circumspiciant, aut expuant, neq; de libro statim orationes recitent, ne Sacramenti species ex ore decidant: sed, qua par est, devotione, aliquantis per in oratione permaneant, gratias agentes Deo de tam singulari beneficio, atq; etiam de sanctissimâ passione Dominicâ, in cujus memoriâ hoc mysterium celebratur & sumitur.

Curare porro debet, ut perpetuò aliquot particulæ consecratæ, eo numero, qui usui infirmorum, & aliorum fidelium communioni satis esse possit, conserventur in pixide, ex solida, decentiq; materiâ, eaq; munda, & suo operculo bene clausâ, & quantum res feret, ornato in tabernaculo obserato.

Hoc autem tabernaculum omni alia re vacuum, in altari majori, vel in alio, quod cultui & venerationi tanti Sacramenti commodius videatur ac decentius, sit collocatum, ita ut nullum alijs sacris functionibus, aut ecclesiasticis officijs impedimentum afferatur. Lampades coram eo plures vel saltem una, diu noctuq; perpetuò colliceat; curabitq; Parochus, ut omnia, ad ipsius Sacramenti cultum ordinata, integra, mundaq; sint & conserventur.

Sanctissimæ Eucharistiæ particulas frequenter renovabit. Hostiæ verò seu particulæ consecrandæ sint recentes, & ubi eas consecraverit, veteres primò distribuat, velumat.

Fideles omnes ad Sacram Communionem admittendi sunt, exceptis ijs, qui justa ratione prohibentur. Arcendi autem sunt publicè in digni, quales sunt, excommunicati, interdicti, & manifestè infames, veluti meretrices, concubinarij, sceneratores, magi, sortilegi, blasphemii, & alij ejus generis